

[Tyrol]

de aktiviteter, landbrugets organisationer og borgerlige politikere har udfoldet i en veltillæggende offensiv vendt mod regeringen.

Begrundelsen for ensidigt at satse på et indgreb fra folketinget er helt klar: landmændene står helt uforberede til at føre den kamp, de ønsker, mod slagteriarbejderne. For det første er der ikke oparbejdet nogen fond til at dække landmændenes tab i kampen, og for det andet er der heller ikke udarbejdet nødplaner for, hvad der skal ske med dyrene under en konflikt. Uden tvivl skyldes dette, at landbruget er så forvænt med, at der gribes ind fra folketingets side, når der er konflikt eller trusler derom på slagterierne. Derfor er der ikke taget skridt på de nævnte områder, og landmændene kan kun takke sig selv derfor og skal lade være med at give andre skylden for disse ting. Det er deres problem og ingen som helst andres.

For at undgå misforståelser vil jeg gerne præcisere, at det, jeg har talt om, er landmændenes situation under konflikten. For slagteriernes vedkommende er der mig bekendt ikke de samme efterladenheder. Her dækkes tabene af arbejdsgiversammenslutningen SALA. Rigtigt vurderet er det arbejdsgiverparten på slagterierne, der med sin kyniske nejpolitik påfører landmændene de omfattende tab, der kan blive tale om, men som næppe bliver en realitet. Går man et lag dybere i sammenhængen, så er det i realiteten landmændene selv, der påfører sig de omfattende tab, da de jo selv sidder i de ledende organer i andelsslagterierne og dermed bestemmer arbejdsgivernes holdning.

At det forholder sig sådan, og at landmændene og deres organisationer direkte er part i konflikten, fremgår klart af alle de aktiviteter, der er udfoldet for at lægge pres på regeringen. Der er tale om et sammenfiltret væv af interesser, der samarbejder for at påtvinge slagteriarbejderne nogle arbejdsbetingelser, som de ganske enkelt ikke kan acceptere, vilkår, der er ensbetydende med hurtig nedslidning og udstødning af arbejdsmarkedet. Dette skal jeg vende tilbage til.

Det sammenfiltrede væv af interesser repræsenteres af landmændene og deres organisationer, især De Danske Landboforeninger, Danske Husmandsforeninger, producentforeningerne på forskellige områder, Landbrugsrådet, Andels- og Privatslagteriernes Arbejdsgiverforeninger og Sammenslutnin-

gen af Landbrugets Arbejdsgivere. Hertil kommer de borgerlige partier her i salen, som gerne tit og ofte harcelerer over LOs eller organisationernes indflydelse på politikken her i tinget, men som ikke drømmer om at se problemer i, at de selv ofte har været i stand til at beslægtede mængder af folketingets tid i forsøgene på at få påtvunget lønarbejderne at betale omfattende tilskud til landbruget.

Hver for sig har disse organisationer påtaget sig en rolle i det netværk, der skal sikre slagteriarbejdernes nederlag ved at tvinge socialdemokratiet og regeringen til endnu en gang at gå borgerskabets ærinde - her på bekostning af de mange slagteriarbejdere, hvis interesser gang på gang har været tilsidesat af deres forhandlere, som tværtimod har banet vejen for det indgreb, arbejdsministeren og regeringen nu retter mod slagteriarbejderne, hvilket må belære om, at man ikke skal udarbejde sådanne mæglingsforslag og sætte dem til afstemning, før man er sikker på medlemmernes holdning til disse forslag.

Det pres, de borgerlige klassefæller søger at rette mod statsmagten, er mangeartet. Jeg skal lige tage nogle eksempler. Blade som Landsbladet siger på lederplads: »Hovedansvaret hos regering og folketing«. Landboforeningerne peger også direkte på, hvad der forventes af regeringen. Som det hedder i lederen i Landsbladet den 24. april 1981:

»Den slagterikonflikt, som ved redaktionens slutning så ud til at være uundgåelig, vil give landmændene store tab. Det har de slet ikke råd til, men de har på den anden side heller ikke økonomi til at bære lønforhøjelser hos de ansatte i forædlingsindustrien, som ligger over niveauet for det øvrige arbejdsmarked.«

Sådan! Resultatet, som landmændene og deres slagterier vil have leveret, er hermed præciseret. Slagterierne afviser da også at følge statsministerens opfordring til at lade en mæglingsmand medvirke. Arbejdsgiverne har allerede resultat, nemlig det forkastede mæglingsforslag. Når arbejderne ikke vil acceptere det, så må statsmagten gribe ind og tvinge dem. Alle sejl sættes til for at skabe så stort et pres på statsmagten som muligt. Der bliver kørt historier om kannibalisme m.m. blandt dyrene, fordi man ikke kan komme til at aflevere dem til slagting. TV-Avisen viser billeder og viderebringer truslen. »Dyremis-